

LXXXIV.

Betænkning

over

Uoverensstemmelserne mellem de af Thingene vedtagne

Vorflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1888
til 31te Marts 1889.

(Afgiven af Fællesudvalget den 30te Marts 1888.)

Det af Rigsdagen nedsatte Fællesudvalg angaaende Finantslovsforlaget for 1888—89 har holdt en Række Møder, men uden at naae Enighed. Udvalget har derfor delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet (Moberg, Ahlefeldt-Laurvig, Blom, Carstensen, F. Danneffjold-Samsøe, Dinesen, Juel, H. P. Larsen, Lybye, Magen, Moltke, W. Petersen, Ploug, Scharling, Schlegel, Thomsen og Tuxen) indstiller til Vedtagelse det af Landstthinget ved eneste Behandling den 23de Marts d. A. vedtagne Lovforslag (se Tillæg C. Sp. 487—708).

Mindretallet (Bosjen, Busk, Clausen, Dam, H. C. Hansen, J. Hansen [Svendborg Amts 2den Valgkreds], Holstein-Ledreborg, Hørup, N. S. Larsen, Th. Nielsen, Tauber og Tutein) bemærker: Medens der med Hensyn til de Punkter paa Finantslovsforlaget, som ikke staa i Forbindelse med de provisoriske Love, har viist sig Sandsynlighed for en fælles Forstaaelse, har en saadan været umulig med Hensyn til de sidstnævnte, idet man fra Flertallets Side bestemt har fastholdt, at de paagjældende Bevillinger skulde opføres paa Finantsloven.

Da de Lovforslag, i Henhold til hvilke disse Bevillinger forlanges, endnu bestandig behandles i Landstthinget, og Folkethinget saaledes er affaaet fra at tage Beslutning med Hensyn til dem med en ogsaa af Regjeringen anerkjendt retsgyldig Virkning, kan Folkethinget efter vor Mening ikke stemme for de nævnte Bevillinger uden derigjennem at foregribe sin Stilling med Hensyn til de omhandlede Lovforslag.

Mindretallet maa derfor bestemt tilraade at fastholde den ved eneste Behandling i Folkethinget trufne Afgjørelse.

Da der efter Flertallets ovenfor angivne Standpunkt saaledes ikke er nogen Udset til, at Enighed mellem Thingene kan tilveiebringes om Finantslovsforlaget, anse vi det for unyttigt at opstille Mæglingsforslag med Hensyn til de andre Uoverensstemmelser og indstille derfor at vedtage Finantslovsforlaget uforandret som ved eneste Behandling den 22de Marts d. A. (se Tillæg C. Sp. 145—368).

Flertallet fastholder, at da de ommeldte Love ere bestaaende, kan der ikke med Føie nægtes de fornødne Bevillinger paa Finantsloven, og ved at give disse Bevillinger kan derfor Thingenes Stilling til disse Love ikke præjudiceres.